

Artykuł 22 ust. 1 lit. b) i art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i znowelizowanym rozporządzeniem nr 118/97, zmienionego rozporządzeniem nr 307/1999, należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym zachowuje prawo do pobierania świadczeń wskazanych w tym pierwszym przepisie po przeniesieniu miejsca zamieszkania do państwa członkowskiego innego niż państwo właściwe, pod warunkiem że uzyskała wymaganą na to zgodę.

(¹) Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – Madaus GmbH/Hauptzollamt Bremen

(Sprawa C-441/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 3824 90 97, 2106 90 92 — Produkt w postaci proszku składający się z węgla wapnia (95 %) i z modyfikowanej skrobi (5 %)]

(2017/C 104/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Madaus GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bremen

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. należy interpretować w ten sposób, że produkt taki jak będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym wykorzystywany w celu produkcji tabletek z wapnia w formie zwykłych tabletek, tabletek musujących i tabletek do żucia, składający się z jednorodnego chemicznie węgla wapnia w proszku oraz skrobi modyfikowanej dodanej w celu ułatwienia formowania tabletek, o zawartości skrobi poniżej 5 % masy, należy klasyfikować do pozycji 2106 tej nomenklatury.

(¹) Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 stycznia 2017 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska

(Sprawa C-506/15 P) (¹)

[Odwołanie — Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, (WE) nr 1975/2006 i (WE) nr 796/2004 — Środki wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Obszary o niekorzystnych warunkach naturalnych — Kontrole na miejscu — Współczynnik gęstości hodowlanej — Liczenie zwierząt]

(2017/C 104/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.A. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Galindo Martín i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i A. Daly, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU

(Sprawa C-562/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Reklama porównawcza — Dyrektywa 2006/114/WE — Artykuł 4 — Dyrektywa 2005/29/WE — Artykuł 7 — Obiektywne porównanie cen — Zaniechanie wprowadzające w błąd — Reklama porównująca ceny produktów sprzedawanych w sklepach różnej wielkości lub różnego formatu — Dopuszczalność — Istotne informacje — Zakres i nośnik informacji)

(2017/C 104/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carrefour Hypermarchés SAS

Strona pozwana: ITM Alimentaire International SASU

Sentencja

Artykuł 4 lit. a) i c) dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej w związku z art. 7 ust. 1–3 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że w rozumieniu pierwszego z tych przepisów niedozwolona może być reklama taka jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, porównująca ceny produktów sprzedawanych w sklepach różnej wielkości lub różnego formatu, jeżeli sklepy te należą do sieci, z których każda posiada szereg sklepów różnej wielkości lub różnego formatu, oraz jeżeli reklamodawca porównuje ceny stosowane w należących do jego sieci sklepach większych lub większego formatu z cenami podawanymi w należących do konkurencyjnych sieci sklepach mniejszych lub mniejszego formatu, chyba że konsumenci zostali poinformowani w sposób jasny i w samym przekazie reklamowym, że porównanie zostało dokonane między cenami stosowanymi w należących do sieci reklamodawcy sklepach większych lub większego formatu i cenami podawanymi w należących do konkurencyjnych sieci sklepach mniejszych lub mniejszego formatu.